

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

שם, אמרתי

יצאתי מביתי הארעי להראות לבני את מקום מוצאי.

שם, אמרתי, שכבתי על הארץ
אבן למראשותי נמוך מן העשב
כעפר הארץ - הכל שם נשמר.

עברנו בהרים וביערות ובערים שהיו
מערות והמים נקוו בדרך והכבישים היו
רעים.

המכונות דלגה על הבורות.

מה האוויר המתוק הזה? שואלים בני.
מה הטיח הנופל מהקירות?

אין דבר, הגידה הישישה בחלון,
כאן גם העתיד עבר, וסגרה את עיניה
היבשות
כעוף העולה וקופל את כנפיו וצולל.

כאן נולדתי, אמרתי לבני,
הורי זקני נולדו כאן קרוב.
נולדים. כאן היה בית
אמרתי לבני והרוח עברה
ביני לבין המלים.

יצאתי להראות לבני את מקום מוצאי, ומתי
נאכל שואלים בני, ואיפה נלון?

טוביה ריבנר ז"ל
1924-2019

עלון 1532 – 2/8/19

פתיח

אור ליום שלישי השבוע נמלא הקיבוץ ריח כבד של עשן סמיך שבא ממזרח. עוד דליקה אחת מני רבות שמשחירה את ההר מולנו עד לבלי הכר. שריפות על פי רוב אינן פורצות מעצמן; הן תוצאה של הצתה מכוונת, רשלנות של עוברי אורח או חלילה חקלאים שהבעירו אש מקומית כדי לשרוף שאריות של גזם (מה שאסור על פי חוק!) ולא הקפידו לכבותה כראוי. למזלנו עד כה, לא חדרה האש למטעים או לשטחי חקלאות אחרים. אינשאללה שכך ימשך.

עוד משהו שקשור בחקלאות: השבוע ראיתי בקרבת הקיבוץ שני עירומים של פלסטיק האחד: רשתות של בית רשת בננות ישן שפורק, השני, ניילונים של שדה אבטיח שחוסל מזמן. מסתבר ששאריות בית הרשת מיועדות למיחזור והן אמורות להשלח למפעל שיודע לעשות זאת. את שאריות ניילון האבטיח לא ניתן למחזר, אומר מוישי מנטל, בשל הליכלוך הרב שהצטבר עליהן, ולכן הן אמורות להשלח, על חשבון המגדל ובאחריותו, לאתר פסולת מורשה.

מה לנו ולבחירות? נראה שאנחנו עסוקים יותר בתירגול הצבעת קלפי ממוחשבת, מאשר במערכת הבחירות הארצית. הסממן המובהק של בחירות מועד ב' הוא המונח 'חיבור טכני' שנועד לנטרל או לכופף את מגבלת אחוז החסימה הגבוה. בהנחה שהחיבור הטכני יעבור את הרף, או אז ייפרד הגוש לגורמיו וכל הישר (או העקום, תלוי בעוצמת הנטייה) בעינינו ייעשה. חיבורים טכניים בעיניי, הם סוג של קומבינה ישראלית, שהיא אמנם חוקית אבל ריחה בואש למרחוק.

עוד חודש קייצי מאחורינו, וועדת התרבות שלנו כבר מחפשת אחר מתנדבים לחגים.

שבת שלום!

אבנרון

הבהרות בנוגע להצבעה ממוחשבת באשדות

<p>משולם לבית התוכנה סך של 500 ₪ + מע"מ עבור תפעול ואחזקה.</p> <p>7. ניתן לבצע באמצעות התוכנה בחירות, הצבעות שונות, סקרים, שאלונים ועוד.</p> <p style="text-align: center;"><u>מספר נקודות טכניות ותפעוליות:</u></p> <p>1. מערכת ההצבעה מאפשרת להצביע פעם אחת בלבד, באמצעות כל טלפון נייד ובעמדת מחשב מרכזית שתופעל לטובת מי שיחפוץ בכך.</p> <p>2. כל חבר מקיש בטלפון שלו את שם המשתמש והסיסמא האישיים שלו, מקבל לטלפון שלו קוד חד פעמי (בדומה לאתרי הבנקים/קופ"ח וכו') ויכול כאמור להצביע פעם אחת בלבד.</p> <p>3. מי שיבחר בהצבעה 'ידנית' יוכל להצביע באמצעות מחשב שיוצב במזכירות. הקלפי לא תהיה 'פיזית' כפי שהיינו רגילים עד היום עם פתקים, אלא עמדת הצבעה בה יוצב מחשב. החבר שיבחר להצביע כאן ולא באמצעות הטלפון, יבצע את בחירתו במחשב, באמצעות שם המשתמש והסיסמא שלו והקוד החד-פעמי שיקבל, כך שהצבעתו תצטרף להצבעתם של כלל המצביעים ולא תיספר בנפרד.</p> <p>4. ועדת הקלפי המפקחת על הבחירות לא יכולה לראות מה הצביע כל חבר וגם לא את דפוס ההצבעה במהלכה. הועדה רואה בכל עת מי הצביע ומי טרם מימש את זכותו ובהתאם לכך היא יכולה לשלוח תזכורת להצביע, לכל מי שטרם עשה זאת.</p> <p>5. עם תום המועד שנקבע להצבעה, מקבלת ועדת הקלפי את התוצאות ישירות מהמחשב, מאשרת אותן ומפרסמת לציבור.</p> <p style="text-align: center;">סוף בעמוד הבא</p>	<p>בהמשך להצבעה הניסיונית שהתקיימה ב-31/7 הגיעו אלי מספר שאלות הנוגעות להליך ההצבעה החדש.</p> <p>חשוב להבהיר כי מטרת המהלך היא לייעל את הליך ההצבעה ולאפשר לכמה שיותר חברים להצביע, ללא צורך להגיע פיזית לקלפי בשעות ההצבעה.</p> <p>כמו כן, מתייטר כל נושא ייפוי הכת, מתאפשרת הצבעה מכל מקום בעולם ובמשך מספר שעות רב ומגוון יותר.</p> <p>גם תהליך ספירת הקולות שגרם בעבר לא מעט אי-הבנות ודרש מספר מתנדבים, ייחסך מאיתנו, עם השימוש במערכת החדשה.</p> <p style="text-align: center;"><u>כללי:</u></p> <p>1. ההחלטה על שימוש באמצעים אלקטרוניים לקיום הצבעות, אושרה באסיפת 'נוף אשדות' ביום 24/4/18. האפשרות לקיים הצבעה אלקטרונית מופיעה גם בתקנון האגודה.</p> <p>2. הליך ההצבעה האלקטרוני באמצעות תוכנה ספציפית זו, פועל בהצלחה זה מספר שנים בלמעלה מ-60 קיבוצים ולאחרונה אף שימש בפריימריז בשתי מפלגות וכן בקלפיות מדגם של הטלויזיה במערכת הבחירות האחרונה וזו הקרובה.</p> <p>אלפי הצבעות התקיימו כבר באמצעות התוכנה, שאינה יחידה ודומות לה פועלות בהצלחה רבה, בעוד עשרות קיבוצים וישובים נוספים.</p> <p>3. תפעול הקלפי והפיקוח על תהליך ההצבעה היה ונשאר בסמכותה ובאחריותה של ועדת הקלפי הנבחרת.</p> <p>4. כל המהלך נעשה לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי של האגודה במטרה להבטיח את חוקיותו.</p> <p>5. נוהל הצבעה ממוחשבת נדון ע"י ועד ההנהלה ויובא בקרוב לדיון ואישור באסיפה הכללית.</p> <p>6. התוכנה נרכשה במימון משותף של האגודה הקהילתית ואגש"ח הקיבוץ – 1,750 ₪ כל אחת, ועבור כל קלפי</p>
--	---

הבהרות בנוגע להצבעות - סוף

שיר הוקרה לסמדר ינאי לכבוד 20 שנות קייטנות איל"ן באשדות

מילים – נעם שוחט

לחן – דני סנדרסון (עפ"י 'אה או' להקת
גזוז)

חשבנו מה אפשר לשיר אחרי 20 שנה,
בהן סמדר ינאי מנצחת על הקייטנה,
כל קיץ מחדש שזה פשוט לא ייאמן,
היא מרימה ת'הפקה וכולם אומרים אמן

אה או אה או ..

חברת הילדים נרתמת שוב למשימה,
נותנת את הכל ואת הלב והנשמה,
עשרים וארבע שבע יחד עם ילדי איל"ן,
וכל הקהילה נרתמת, מאליו זה לא מובן ...

אה או אה או ..

אז לסיום נגיד תודה רבה כאן לסמדר,
הקייטנה עברה ממש מהר ונהדר,
נראה שרק אתמול,
אבל עברו עשרים שנה,
תודה רבה תמשיכי עוד, ונתראה בעוד שנה!

אה או אה או...

6. המערכת עומדת בדרישות ובתקני
אבטחת המידע המקובלים.

כבעל תואר ראשון במדעי המחשב, אני
יכול לומר שלא קיימת מערכת שלא
ניתנה לפריצה והכל שאלה של היקף
המשאבים המושקעים בפריצה זו.

סביר שאף גוף בעל יכולות פריצה לא
מתעניין בפריצה לשינוי תוצאות
הצבעה באגודה קהילתית.

למרות זאת, מרבית החיים של כולנו
תלויים במערכות ממוחשבות ואנו
נותנים בהן את אמונו ומנגד, כדאי
להזכר בבעיות הצבעה שהתגלו
במערכות בחירות שונות במקומות
שונים, בקלפיות ידניות 'רגילות'.

כאמור, בקרוב יביא ועדת ההנהלה נוהל
הצבעה ממושבת לדיון באסיפה הכללית.

במהלך התקופה הקרובה, נקיים עוד כמה
הצבעות נסיון, בכדי לאפשר לכולם
להתנסות בהצבעה במערכת ולהיות שותפים
מלאים ופעילים בקבלת ההחלטות באגודה,
המשפיעות על איכות חיינו.

בברכה,

גלעד גורן – מנהל קהילה

אגודה קהילתית – 'מתיישבי אשדות יעקב
איחוד'

לפרוש בשיא שיחה עם ברכה פונדק

נקראה המכללה האזורית) שכוללת בית ספר להנדסאים ומרכז לאומנויות. בין היוצרים ניתן למצוא הרבה גימלאים, שיש ביניהם שעסקו באומנות 'בקטנה', ורק מחכים לרגע יציאתם לגימלאות כדי להתמקצע, ויש שהגיעו עוד לפני וממשיכים, למרות העלות הכספית הגבוהה יחסית (לגימלאים ניתנת הנחה כמובן). ויש כמובן צעירים בני שלושים וארבעים. בהיותי מורה לאמנות, אני מאד מעודדת אנשים לבוא ולנסות. לעתים מגלים שזה לא מתאים, אך לעיתים נכבשים ונשארים לשנים רבות. אחד הדברים עליהם שמתי דגש במהלך השנים, הוא קשר טוב עם תלמידים ועם מורים ואני יכולה לומר בפה מלא שיש לנו צוות נפלא.

כאשר מדברים על אומנות למה מתכוונים?

כשהוקם ב-1906 בית הספר לאמנות 'בצלאל' לא הייתה בו הפרדה בין אמנות יפה לאמנות שימושית, היה זה בית ספר הן לאמנות והן למלאכות האמנות, כך גם אצלנו. רישום וציור שייכים לאמנות יפה (fine arts), בעוד קרמיקה, צורפות וויטראז וכו' שייכות לאומנות שימושית (crafts).

המרכז לאומנויות של מכללת כנרת אינו באמת מרכז, אלא מפוזר בכמה מתחמים. כשנכנסתי לתפקיד, אומרת ברכה, כל הסדנאות היו במתחם המכללה פרט לסדנת הקרמיקה ששכנה במפעלים האזוריים צמוד לחדר האוכל (שהיה בעברו בית ספר לבנות של העיירה סמח'). עם הזמן פיזרו אותנו לאזורי מחיה שונים, חלקם באמפי-צמח, איפה שפעם היו חדרי הלבשה, מתחת לבמת האמפי, וחלקם במקומות אחרים. וולולה, שהיה תומך אמיתי באמנות, לא רק במילים אלא בעיקר במעשים, נתן לנו גב רציני בכך שהעביר את הסדנאות לאמפי שעמד די נטוש באותה תקופה ושיפץ אותו כראוי. סדנת הצורפות עברה גם היא למתחם המפעלים האזוריים בצמח. למרות שהסדנאות מפוזרות, השתדלתי לשמור על המתקנים, הרכוש והציוד שיהיו ברמה נאותה.

המשך בעמוד הבא

לאחר 27 שנים רצופות מעש, מודיעה ברכה פונדק על כוונתה לסיים את תפקידה כמנהלת המרכז לאומנויות של מכללת כנרת ולפרוש לגימלאות. זה לכאורה צעד טבעי ומתבקש, אך לא פשוט מבחינתה, כמי שניצבת על המשמר להדוף לחצים סמויים וגלויים, ולשמר מרכז תרבותי ייחודי שעומד על רגליו. "אני זו שביקשתי לסיים, הרגשתי שזה הזמן הנכון".

יש חשש שביום שתלכי זה ייסגר?

המנהלים שלי לא שמחו על המהלך ואמרו לי: 'אחרייך זה יסגר, אף אחד לא ישמור על המקום'. אמרתי שזה לא יסגר משתי סיבות: א. כי זה צורך שקיים אצל אנשים שרואים בעיסוק באמנות חלק מחייהם, ואמנות בעבורם היא מעין מרפא לנפש ולגוף. ב. כי אני חושבת שזה הזמן להזרים דם חדש למערכת ודאגתי למחליפה צעירה ונמרצת שאני בוטחת בה שתעשה את זה מצויין. ואגב, היא בדיוק בגיל שבו אני התחלתי את התפקיד.

כיצד הגעת לתפקיד?

מי שניהל את המרכז לאומנויות לפניי, מספרת ברכה, היה אורי פלג ז"ל, שהיתה בינינו הערכה הדדית רבה. לאחר ארבע שנים בתפקיד, ביקש אורי שאקח עליי את המשימה וכאשר שבת ארצה מארה"ב הוא העניק לי חפיפה קצרה ויצאתי לדרך. במרכז לאומנויות לומדים כ-150 תלמידים מדי שנה, שליש מתוכם תושבי המועצה והשאר באים מסובב כנרת, טבריה בית שאן רמה"ג, עמק המעינות וממקומות נוספים. אנחנו שייכים למכללה הטכנולוגית (שפעם

לפרוש בשיא שיחה עם ברכה פונדק - המשך

כשדעתם אינה מקובלת, ולהעניק להם פרס בעת הצורך.

מה דעתך על מעבר הספריה האזורית לבית גבריאל?

הספריה האזורית ששכנה בתוך ספריית המכללה, המפוארת בגדלה וצורתה. בעקבות דרישה שבאה מגבוה, נדרש ראש המועצה להעביר את הספריה הציבורית למקום אחר והאילוץ הביא לסגירתן של הגלריות של בית גבריאל ולהפיכתן לספריה ציבורית. לאורך שנים ארגנתי שם תערוכות של המרכז לאמנויות וכמובן הוצגו שם תערוכות רבות וחשובות. אני עצובה על המהלך הזה, אבל מאחלת לו שיצליח.

אומנית בזכות עצמה

ביתה של ברכה גדוש ביצירותיה שהמאפיין הבולט בהן הוא טבע לסוגיו. אני אוהבת דימויים מעולם הטבע והצומח, ציפורים, פרחים ועצים, תמרים ובעיקר ברושים, למרות שבתולדות האמנות הם מסמלים מוות ובתי קברות. לא פעם אני מצלמת דברים שנכנסים אחי"כ לציור. כמו כן אני משלבת גם גרוטאות ביצירה שלי.

בעבר, באחד המבנים הישנים של אשדות שהיה סמוך לבית התינוקות, היה לי חדר יצירה בו עסקתי בין השאר בהדפסה על חולצות ילדים. רינה פלג שהיתה מחסנאית, הזמינה חולצות שנתפרו במתפרת אשדות, ואני הדפסתי עליהן דמויות של גיבורי התרבות של פעם, כמובן נעזרתי במחלקת ההדפסה של לוג בסיוע צמד ה'אורים' אורי שיפר ועמוס גל ז"ל ואורי ניב (יבדל"א).

המשך בעמוד הבא

בשנות ניהולי מתארת ברכה, עבר המרכז לאמנויות הרבה שינויים ותהפוכות, ואנשים לעיתים מתפעלים מכך שהוא עדיין קיים, כי בהרבה מקומות נסגרו מרכזים דומים. אני, קצת כמו כלב שמירה, שמרתי על המקום בגופי ובנפשי, ומקווה שכך יהיה גם בעתיד.

תסבירי

ברמת ההצהרתית אין מי שיגיד שאמנות אינה מן הערכים המרכזיים בחיינו, אבל ברמה הפרקטית קשה למקום מסוג זה לעמוד על שתי רגלים יציבות בלא תמיכה כספית של גופים שונים, משום ששכר הלימוד בפני עצמו אינו מספיק, ועל רקע זה התעוררו ומתעוררים קשיים תקציביים וכלכליים שמאימים על המקום. לצערי הולך ופוחת הדור, היא מוסיפה בנימה נוסטלגית. ולוולה היה תומך נלהב המבין את חשיבותה של האמנות בחיינו, ואישית, אני מתגעגעת לימים האלה.

על כישוריה של ברכה כמרצה, למדנו באחד מבקרי שלישי במסגרת 'החופש הגדול של הוותיקים' במהלכו סיפרה על ייחודו של אברהמיק חזן כאמן מקומי רב תחומי, שלא תמיד זוכה להערכה לה הוא ראוי – ברכה סיפרה על יצירתו המגוונת של אברהמיק שבעיניה הוא אמן יצירתי מאד, אינטלקטואלי, שבין שאר יצירותיו כותב שירים נהדרים שמתפרסמים תדיר באתר הקהילה אך לא תמיד זוכים לתהודה לה הם ראויים, ולעיתים אף מעוררים התנגדות מצד ציבורים מסויימים. אני מאד מעריכה את יצירתו של אברהמיק המכניסה טוב טעם לחיינו, אומרת ברכה, ועל משקל 'אין נביא בעירו' אני אומרת שאברהמיק הוא 'נביא בעירי'.

אמן זה חיים שלמים, מדגישה ברכה. זה אדם שאמנות היא דרך חייו מכל הבחינות, ולא חשוב כמה יעריכו אותו. רבים מהאמנים, אפרופו אברהמיק שלנו, הם מטבעם אנטי ממסדיים וזה לא אמור להפתיע. אמן איננו 'יסמן' שמצדיע לממסד, וגדולתו של ממסד היא להעריך את יצירתם של אמנים, גם

לפרוש בשיא שיחה עם ברכה פונדק - המשך

הדברים למשל שניסיתי לעשות במסגרת עבודתי במכללה במהלך השנים, זה למצוא חיבורים אקדמאים, כלומר מסלול לתואר שלימודי אמנות הם חלק ממנו. השקעתי בזה המון אנרגיות וזה לא קרה בגלל הרבה אילוצים.

יחד עם זאת, אני שלמה עם מה שעשיתי ואיני מצטערת על מה שלא עשיתי.

משהו על המשפחה?

הבן הבכור גולן חי בניו יורק שמונה שנים, עובד בגוגל. קודם לכן עבד בגוגל בארץ. מאד יצירתי. לקח ממני את כישורי האמנות ומדודו כישורים מדעיים. נשוי ואב לשני בנים ובת, נכדה יחידה מתוך שבעה. הם מגיעים יחסית הרבה לארץ. ירדן, סוכן נסיעות בחברת 'אמסלס' גר בהרחבה באשדות לשמחתי. נשוי ואב לשני בנים. הקשר היומיומי נותן טעם לחיים. גלעד חי ברחובות נשוי ואב לשני בנים, עובד בחברת מייקרוסופט.

וכאן גם המקום והזמן להודות לדודו-אישי היקר שתמיד, בכל שלב, תמך, עודד ונתן כתף, ברגעים קשים וברגעי נחת.

ומה הלאה?

בשנים הבאות אתפנה ליצירה האישית אליה אני מאד מתגעגעת, ובנוסף אמשיך ללמד קורס בתולדות האמנות-אמנות ישראל, אותו אני כבר מלמדת הרבה שנים במכללה, וכעת אמשיך להרצות במקומות נוספים.

הציורים בכתבה הם פרי מכחולה הרגיש של
ברכה פונדק

אבנרון

בסמוך היה הסטודיו של שמעון שרון ז"ל שאחרי שנפטר ביקשה אלמנתו גיטה שאקח מחדרו מה שנראה לי: בדים, צבעי שמן ומכחולים, עשיתי שימוש בחומרים הללו. בשנים האחרונות אני עובדת עם צורב חשמלי, על דיקטים או מדפים שיצאו משימוש בליווית צבעי אקריליק וגרוטאות שאני אוספת.

עלון אשדות קרוב לליבך?

את עלון אשדות התחלתי לאייר סמוך לבואי לאשדות בתחילת שנות השבעים, אז העלון יצא על גבי סטנסילים (נייר מצופה במעין שעווה). לאייר על סטנסיל היה יאוש אחד גדול וכדי לעשות זאת, השתמשו בחרט שבמקרים רבים קרע את הנייר. היחיד שהתגבר על המכשולים הטכניים היה מתי עמלי. בהמשך איירתי מדי פעם את העלון לבקשת ישעיהו העורך המיתולוגי. מאוחר יותר החלה הקלדה במחשב ואז איירתי את העלון בכלים שהתאימו לי. מי שמאד אהבה את הקו הזה, היתה אירית גל שלא ויתרה לי. כשנכנסתי לעבודתי במכללה זה לא התאפשר אלא מדי פעם, ובעלוני חגים בעיקר, אני מעצבת את דף השער של העלון ועושה זאת בשמחה.

אילו תפקידים מילאת באשדות במהלך השנים?

הייתי רכזת תרבות בשנות התשעים הראשונות, תקופת מלחמת המפרץ. כל שישי היה ארוע בחדר אוכל או בבית קרפ: הצגות, מופעים ושלל הפקות. ישבתי במועצת הקהילה המון שנים. היו אנשים במועצת הקהילה שאהבו 'קוים ישרים' וכל סטייה מהנורמה עוררה אצלם זעם, אפילו סגירת מרפסת נחשבה אז להפרה בוטה וחברים שעשו זאת נתבעו לפרק. לא אהבתי את הגישה המחמירה הזאת, אני מבית הלל. הייתי חברה בועדת מיתאר שנים רבות. הייתי מאד מעורבת ודעתי נשמעה.

יש לך לעיתים תחושת החמצה?

יכול להיות שיש דברים שהוחמצו אבל אני לא נוטה להצטער על דברים כאלה, כי הרשות תמיד נתונה וניתן ללמוד עוד תחום. אחד

לשמוע ולקנא

פרנסה נוסף ואמר: 'יש לי עסק בשבילכם'. פולירס רכש מספר אקסטרודרים, ושלשה חברה מטעמו נשלחו לחו"ל ללמוד כיצד לייצר במכונות. בשנים הראשונות מכר פולירס בעיקר למפעלי הזרקה בישראל, כאשר השוק העיקרי הם מפעלי ההשקייה מובילים בישראל כמו 'נטפים' 'ארקלי' 'נעף' ודומיהם. בשלהי שנות התשעים, מבינים בפולירס שהשוק בישראל קטן עבורם, ומתחילים לחשוב כיצד לייצא את חומרי הגלם שלהם לעולם הגדול.

הייתי איש מכירות צעיר בלוג, מתאר אופיר, וברגע שעודד גפני, שפרש עלי כנפיים, סיים את תפקידו, לא הצלחתי למצוא את מקומי שם. ב-2002 נקרתה בפניי הזדמנות להגיע לפולירס, שחיפשה באותם ימים לפרוץ את דרכה לעולם הגדול. קסמה להם העובדה שאני בחור צעיר שיודע להגיד כמה מילים בפלסטיק כמו 'פוליפרופילן', ובנוסף גם דובר רוסית. התחלתי לעבוד במחלקת מכירות חו"ל, כאשר המשימה העיקרית שלי היא פיתוח שווקים במזרח אירופה (צ'כיה, פולין, הונגריה רוסיה). פרוש הדבר היה להתחיל לחרוש מאפס את השווקים הללו ולהקים מערכת הפצה, שהוא תהליך מאד לא פשוט. פולירס, שמחזור מכירותיה עמד אז על כ-90 מיליון ש"ח, מחליטה ב-2004 להפוך לחברה בורסאית, החלטה שנועדה לתת לאותן 58 משפחות אפשרות 'להפגש עם הכסף'. בעקבות ההנפקה כל משפחה במושב קיבלה מניות ויכולה לממש אותן בכל רגע נתון.

בשנים הבאות מקים פולירס חברות הפצה במדינות המתועשות בעולם. עשר חברות כאלה עובדות עבורנו ומוכרות את מוצרינו בכל חמשת היבשות. ב-2011 המפעל שבמושב לא מספיק ופותחים אתר יצור נוסף

סוף בעמוד הבא

אופיר קיים, מי שבצעירותו היה איש מחלקת השיווק בלוג, הפך לבורג מרכזי במפעל 'פולירס' שמחזור המכירות שלו עומד כיום על כ-700 מיליון ש"ח בשנה.

בפגישה עם ותיקי אשדות שנערכה ביום שלישי השבוע במסגרת 'החופש הגדול' סיפר אופיר בלוי מצגת, על עבודתו כמנהל שיווק חו"ל בפולירס. היה מרתק. ליקטנו חלק מדבריו והרי הם לפניכם:

רם און הוקם ב-1950 על ידי בני מושבים מעמק יזרעאל שלא היה להם מקום בנחלה המשפחתית וביקשו לחיות חיי כפר, עם סממנים שיתופיים. הם קיבלו שטח בלב אזור התענכים שהיה מאוכלס על ידי עולים חדשים מצפון אפריקה וכורדיסטן, והיום גרות במושב 58 משפחות.

מפעל 'פולירס' שהוקם על ידי אנשי המושב ב-1986 רוכש חומרי גלם בסיסיים מיצרנים גדולים בעולם ובארץ, בהם 'כרמל אולפיניס' ו-'נילית' ומוסיף להם תכונות ייחודיות כדי להתאימם לצרכיהם של הלקוחות, ואת החומר הזה מוכרים בכל רחבי העולם.

זה התחיל בזכות יהודי חרדי מברוקלין, שלזינגר שמו, שהוא בעלים של מפעל דומה. הני"ל שומע על מושבניקים שמחפשים מקור

לקרוא ולקנא - סוף

והנה כמה אמירות של אופיר ששווה לזכור אותן:

1. זה לא משנה איזה מפעל נקים, בסופו של דבר ההצלחה תלויה בראש ובראשונה באנשים שמניעים אותנו, עובדים בו, חולמים עליו. ואם דוחפים ומאמינים, אז הכל אפשרי.

2. כשאתה קם בבוקר, תמיד תזכור להריח את הפרח בגינה, ללכת עם חיוך לעבודה ולזכור מאיפה התחלת. אם אתה מבין מי אתה ומה אתה, תמיד תדע איך להתקדם.

אבנרון

מזל טוב!
 לאתי רון
 לאבנר רון
 להולדת הנכדה - יולי
 בת להדר ואביב
 מזל טוב למשפחה!

בעפולה (מפעל תדיראן לשעבר), לאחר מכן מפעל יצור בסין ולפני שנה מפעל נוסף באינדיאנה ארה"ב, שנמצאת במרכז חגורת התעשייה האמריקנית. עיקר הפעילות שלנו כיום היא באירופה וצפון אמריקה.

מכירות החברה נכון להיום עומדות על כ- 700 מיליון ש"ח, מציין אופיר, וכשאנשים באשדות שואלים אותי למה אצלנו זה לא קורה, התשובה בעיני מאד פשוטה: אמונה, יוזמה ומעוף.

בפולירם יש שלוש חטיבות. חטיבת החומרים ההנדסיים שעובדת בעיקר עבור תעשיית הרכב ועולם ההשקייה ומעט עבור התעשיות הבטחוניות. חטיבת הפוליטרון שעוסקת בתעשיית הרכב. עולם הרכב, אומר אופיר, עובר מהפכה גדולה של מעבר מרכיבי מתכת לרכיבים פלסטיים שהופכים את כלי הרכב לקלים יותר וצורכים פחות אנרגיה. אחד האתגרים של עולם הפלסטיק הוא לייצר חומרים שידעו לאצור את אנרגית הרכב על מנת שהולך הרגל הבא במגע עם הרכב, יפגע כמה שפחות. החטיבה השלישית והצעירה שתפקידן ליצור שכבת חסם שתימנע כניסת חמצן למוצרי מזון. השכבות עשויות מחומרים שונים, שלא יודעים לתקשר זה עם זה, אלא בעזרת אותם דבקים.

ב- 2015 נרכשה פולירם על ידי קרן ההשקעות 'פימיי' תמורת שש מאות מיליון ש"ח. בעלי המניות קיבלו 380 משה"ח עבור 65 אחוז מערך החברה, כאשר כל משפחה הלכה הביתה עם 2.5 משה"ח וחברי המושב נשארים הבעלים ב- 35 אחוז הנוותרים. קרן 'פימיי' מקבלת היום על פולירם הצעות בלמעלה ממיליארד ש"ח, כך שהבעלים, שהם 58 המשפחות, עתידים לפגוש בעתיד סכום גדול הרבה יותר.

נעים לומר זאת

אני מאחלת לך ולנו שיהיה לך כוח ורצון להתמיד בנתינה הזאת עוד הרבה שנים, ושתינה מתודת כולנו על השירות המסור שלך.

עירית לסטר לוי

מזל טוב!
להולדת ואלי פאר
להולדת הנכדה - אורי
בת אצדי ואבי
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
פקארין ואביאדור שורץ
להולדת הבן - אביב
אח לאיתמר ורנוי
מזל טוב למשפחה!

מה אתם עושים כשאתם יוצאים מהבית עם רשימת סידורים ומגלים שהאופניים על פנצ'ר?
פנצ'ר?

אני שולחת ווטסאפ לדרור ניב.

מזה כמה שנים, שדרור פיתח דרך לעשות דבר שהוא אוהב ודרכו לתרום לקהילה – שירות תיקון פנצ'רים.

דרור מחזיר אופניים לתפקוד בכל שעה מהשעות שהוא פנוי מעבודתו. (לאחרונה תיקן לי פנצ'ר בתשע בערב אחרי שובו ממשמרת ערב בשופרסל).

וכל זה תמורת סכום נמוך כל כך, שאין דברים כאלה.

דרור משתמש בפנימיות וצמיגים משומשים שנזרקו, אותם הוא אוסף מאפיקים, שער הגולן, טבריה, כדי לחסוך עלויות. גם זו עבודה.

דרור עושה זאת באחריות, מהירות, צניעות, ושקט, עם יחס מיוחד למבוגרים שבנו: לוקח את האופניים המפונצ'רים מהבית ומחזיר אותם בתפקוד מלא. אני תמיד מופתעת מחדש!

לצערי דרור מספר לי שקורה לפעמים שאנשים לא משלמים לו, כאילו הם לוקחים את השירות ההתנדבותי שלו כמובן מאליו.

לכן עכשיו הוא מבקש תשלום מראש, לתיבה שקבע ליד ביתו. מבקש לצרף פתק, שידע מי שם את התשלום.

אז דרור, אני רוצה להביע כאן את הערכתי ותודתי העמוקות לשירות הנפלא הזה שלך. הזמינות שלך, הענייניות והרוח הטובה, המחיר הצנוע כל כך, וההתמדה בכל זה כבר הרבה שנים, נותנים לי הרגשת ביטחון.

מה הייתי עושה בלעדיך?

שנת השירות נתנה לי כלים וחיות להמשך החיים"

מעייפות, מעצימות, מעצבנות, עצובות ומרגשות, ועל אף אחת מהן אני לא מצטערת.

החצי השני של היום שלנו הוא בפנימיה. בין השעות 16:00 ל-23:00 אנחנו משמשים לחניכים אח בוגר ודמות לחיקוי שתמיד נמצאים שם לכל דבר ועניין: שיחות נפש, סיבובים, יציאה לטיולים שנתיים, ליוויים לחוגים, ישיבות בחדר, פעילויות וכל דבר שהם צריכים.

הדבר שאי אפשר להכין אליו מראש הוא חיי הקומונה. זה לחיות בקבוצה, חוויה עצומה וחיונית לצד הקשיים של השנה.

בסופו של דבר גרים עם עוד שבעה בני גילך, שנהפכים להיות החברים הכי טובים שלך ועם זאת נוצרים לעיתים חיכוכים וריבים. כי אין מה לעשות להיות ולעבוד כל היום ביחד זה קשה, לכל אחד יש דעה שונה ורצון שונה. אבל עברנו גם את הקשיים, למדנו איך לחיות כקבוצה ביחד וללמוד אחד את השני הרבה בזכות המלווה החברתי שלנו שכיוון אותנו לפתור כל בעיה חברתית שהייתה.

שנת השירות התעצמה והייתה למשמעותית יותר בזכות החוויות מהקומונה - זכות האירועים שהקמנו, בזכות עבודת הצוות בכל פעם מחדש, ובזכות הרגעים של התמיכה והרגעים המאושרים אחד מהשני.

המסר שלי זה שאין צורך לפחד, לוותר, והכי חשוב תלכו למקומות שהם לא רק השם ושבאמת מעניינים אתכם, יש המון גופים שרק מחפשים שינשינים או מכיניסטים אז אל תוותרו על השנה הזאת אם זה בלבכם. וגם אם בחרתם לוותר אז כל אחד מוצא את המקום שלו לתרום בחיים גם אם זה בצבא, גם אחרי. זה לא הופך אותי לבן אדם שווה יותר מאחרים, זה פשוט משהו שנתן לי המון כלים וחיות להמשך החיים.

נועה פרידר

נועה פרידר מקיבוץ אשדות יעקב איחוד שעשתה שנת שירות בכפר הנוער ויצ"ו נהלל מטעם התנועה הקיבוצית, בטור אישי ומרגש על החוויות הטובות ואלו שפחות טובות מבשנה של נתינה וקבלה, מציאת חברים בקומונה (וקצת ריבים) ובעיקר - שיעור לחיים (פורסם בדפי התנועה הקיבוצית).

נועה – שניה משמאל

הגעתי לשנת שירות באיחור. לאחר ניסיון להתקבל במשך י"ב למקומות שונים, מחלקת שנת השירות הציעו לי להרשם לרשימת המתנה. ולשמחתי, הצלחתי!

בהתחלה חששתי, זהו חוסר וודאות לחתום על דחיית שירות מבלי לדעת אם באמת תגיע לשנת שירות, מתי, לאן, ומתי תתגייס לצבא. וגם שהתקבלתי לנהלל חששתי וחשבתי המון אם להצטרף לקומונה אחרי חודש שהם עובדים ביחד, למה אני עושה את זה לעצמי? אבל מהר מאוד הבנתי שזה שטויות ועכשיו אני אפילו לא זוכרת שהגעתי באיחור, הכימיה עם הקומונה קרתה מאוד מהר והם שכחו שהגעתי מאוחר יותר אלו הימים האחרונים של שנת השירות שלי בכפר הנוער ויצ"ו נהלל. זו היתה שנה מלאת חוויות. חוויות טובות, שמחות, מצחיקות,

על כלבים ואנשים

לברוא מציאות חדשה לגמרי (דתות, תקנון, ביטקוויין...).

לפני עשרות אלפי שנים המציאות המדומיינת שהמציאו בני האדם, הפכה לכלי החזק ביותר בעולם.

ואכן, ההינדואיזם והבודהיזם טוענים שהעולם בו אנו חיים, קיים רק בתודעה שלנו! זוהי טענה מדויקת במידה מפתיעה. גיון לנון זיהה את ה- "כאילו". כתב על כך שיר נפלא בשם "דמיין" "imagine" (תרגום דן אלמגור).

העולם בו אנו חיים, הוא עולם בו ארה"ב, סין, רוסיה והאיחוד האירופי נאבקות אלה באלה. בעולמנו הווירטואלי אנו חושבים ללא הרף על כסף, חוקים, תקנות, בחירות, מפלגות ומדינות.

אך כמעט שאיננו נותנים דעתנו על אבנים, עצים וחיות.

מתי לאחרונה חששנו שאריה יטרוף אותנו? מתי לאחרונה בדקנו את חשבון הבנק? שילמנו בכרטיס האשראי? זה העולם שרובנו חיים! עולם וירטואלי שקיים אך ורק בתודעתנו.

התודעה הזאת כה חזקה שהסיפורים המומצאים שלנו הם הכוחות הכי עוצמתיים בעולם.

ומה עם החיות?

חיות יודעות לרוץ יותר מהר, לקפוץ, לטרוף; אבל אין להם מושג איך לפתוח חשבון בנק.

או להגיש בקשה לרישום מפלגה. בעולם של 2019 ראש מדינה /שר משפטים שיודעים איך להעביר החלטה תמוהה בכנסת.

הם הרבה יותר עוצמתיים מהאריה החזק ביותר בסרנגטי.

אנו חיים בעולם וירטואלי במציאות דמיונית של כסף ותקנות. בסוף, נבחרה רצועה הכלב הווירטואלי כבר יסתדר.

אפי life

"העולם שרובנו חיים הוא עולם וירטואלי שקיים אך ורק בתודעתנו".

הכול החל בטיסה חזרה. הנוסעת שישבה במושב C (גילוי נאות: מכיר אותה) שאלה: למה שלא נאמץ חתול או כלב? תשובה: כי כלבי השכונה מסתובבים אצלנו בחצר באופן מוחשי וחופשי על הדשא המלאכותי. וגם:

בני אדם ככלל שולטים בעולם! (פרופ' הררי) רק כי הם יכולים לדמיין דברים. כמו אלוהים, כסף, בנק, נשמה, גיהנום, גן עדן. ועוד דברים המתקיימים אך ורק בדמיונם המשותף של בני אדם. רשת זו מאפשרת למין האנושי לארגן גייהאד, מהפכות, תנועות בעד ונגד, אגודות ומפלגות. אפילו הכסף וערכו מדומיין. וכאן בא הטיעון החזק.

גם בעלי חיים מסוגלים לדמיין. חתולה יכולה לארוב מול חור של עכבר, כשהיא מוכנה לזנק ברגע שיגית. החתולה אינה רואה כרגע שום עכבר. אבל כנראה מסוגלת לדמיין את קיומו וטעמו. לכן, תחכה בציפייה.

בעלי חיים יכולים לדמיין רק דברים שבאמת קיימים בעולם. כגון עכברים או כלבים. הם לא מסוגלים לדמיין דברים שמעולם לא ראו, שמעו או הריחו. כמו הלירה הטורקית החדשה. חשבון בנק, או תקנון האגודה השיתופית.

למטה מימין. המחבר וכלבו

למיטב הידיעה, רק בני אנוש מסוגלים לדמיין בעוד בעלי החיים מסוגלים לשחק רק בתוך המציאות האובייקטיבית ומשתמשים בתקשורת רק כדי לתאר את המציאות כדי

מזל טוב לילידי תמוז

הכינור 4 שנים, עד שהבנתי שכבר לא אהיה יאשה חפץ והודעתי להורים שאינני יכולה לעמוד יותר בעומס של אימוני כינור משעממים בנוסף ללימודים הרגילים, אלא שבכל פעם שהגיע קרוב משפחה לביקור, אמא היתה מפצירה בי לנגן משהו, והיתה עומדת בצד ובוכה מהתרגשות כאשר ניגנתי את "הן אפשר". בשלב כלשהו נמאס לי להיות להקת הבידור המשפחתית, וככל שגדלתי וצמחתי לרוחב, והתחלתי להתבייש בגופי ולא רציתי להופיע. בהגיעי לגיל 16, אמא חשבה שמגיעה לי מסיבת יום-הולדת והזמינה כל מיני דודים וקרובים, ואני ממש כעסתי. בתחילה לא הבנתי מה פתאום "נפלו עלינו" הדודים שלא ראינו המון זמן, עד שתפסתי שאמא ארגנה הכל בחשאי, ורק לי אמרה שאינה יודעת מה פתאום הגיעו הדודים מבלי להודיע לה דבר... זו היתה המסיבה האחרונה שאמא העזה לארגן לי.

בשנים האחרונות חשבתי שאולי אפשר לחוג יום-הולדת מסוג אחר, והחלטתי שכאשר שלושת ילדיי יגיעו, אני רוצה שניסע לפסטיבל הצירקסי בכפר-קמא וכך היה. למחרת נסענו למוזיאון שטורמן בעין-חרוד מאוחד, שם מוצגת תערוכת צילומים של מיכה בר-עם, חבר קבוץ גשר-הזיו לשעבר.

חוצמזה, אני עכשיו בעלת דירה ומגרש, אחרי שחתמתי על עשרות טפסים - מאמץ לא פשוט שיתכן שבעקבותיו אזדקק לפיזיותרפיה ומסאז'ים...

אז המון מזל-טוב לכל ילידי תמוז. נכון שחם, אבל הכי כיף בקיץ.

שבת שלום

עמליה דיין בת-ארי

באחד הסרטים הבודדים שהורי הרשו לי ללכת, גיבור הסרט היה כנר מאוד ידוע ומפורסם שניגן בצורה מופלאה. חזרתי הביתה, ולקראת יום ההולדת הממשמש ובא, התחלתי ל"נדנד" להורי שאני רוצה כינור ואם לא יתנו לי - חיי אינם חיים. כל-כך הצקתי להם עד שאבא החליט לכתוב מכתב לדוד מאמריקה, שהיה מאוד ציוני ומאד עשיר ותרם הרבה כסף לסוכנות ולמדינה. אחת למספר שנים היתה הסוכנות מזמינה את התורמים הגדולים כדי שיראו במו עיניהם מה עשו בכסף (בתי-חרושת, שיכונים לעולים חדשים ועוד), ובהזדמנות זו ביקש אבא מהדוד, שכאשר יגיע לביקור בארץ יביא איתו כינור לעמליה. ואכן הדוד הגיע והביא עימו כינור גדול בקופסתו המקורית, שהוחלף עד מהרה בחצי כינור כדי שיתאים לידיים הקטנות שלי. עוד קודם לכן, לקחה אותי אמא לקונסרבטוריון למוסיקה בחיפה, כדי שהמורה יבחן אם בכלל יש לי שמיעה מוסיקלית ואם יש טעם להשקיע כסף בלימודי כינור.

המורה המכובד בחן אותי, התפעל, והודיע לאמא שתוך שנתיים אוכל להופיע מעל בימות העיר חיפה. זה כמובן לא קרה, כי תרגילי האצבעות והקשת של הכינור היו כל-כך משעממים, שמדי פעם הייתי עושה שביתות למורה, שאם לא יתן לי לנגן מנגינות של ממש אני בכלל לא ארצה לנגן. האיומים עזרו וקיבלת תווים של מנגינת מחול נחמדה ואח"כ את החוברת "תחמושת קלה" שהכילה את התווים והמילים של כמה שירים מוכרים ואהובים של הציזבטרון. גררתי את עצמי עם

נר נשמה אוגוסט

ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	שמואל	אוסקובסקי
ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	מיכאל	בן-דוד
ט"ז אב תרצ"ב	18.8.1932	מנחם	יפה
ד' אלול תרצ"ו	22.8.1936	ישעיהו	גרינמן
ט"ז אב תש"ג	17.8.1943	יוסף מאיר	קסטן
ד' אב תש"ו	1.8.1946	אסתר	ירושבסקי
ג' אלול תש"ז	19.8.1947	יוסף	הוכברג
ט' אב תשי"ד	8.8.1954	מנחם	גמורמן
כ"ד אב תשט"ז	1.8.1956	יובל	גלי
ו' אב תשי"ט	10.8.1959	ברוך	גולדשמיט
כ"ה תמוז תשכ"ז	2.8.1967	מירהלה	גפני
י"ט באב תשל"א	10.8.1971	דן	זאבי
י"ז אב תשל"ד	5.8.1974	פנינה	חזן
ט"ו אב תשמ"ב	5.8.1982	מרדכי	מגיני
ז' אלול תש"ן	28.8.1990	שלום	חזן
כ"א אלול תשנ"ג	8.8.1993	מלכה	מהגר
י"ג אב תשנ"ה	9.8.1995	מיכאל	בן-ארצי
י"ב אב תשנ"ז	15.8.1997	שמחה	גולני
ז' אלול תשנ"ט	19.8.1999	סוניה	בורשטיין
ט"ו אלול תשס"ב	23.8.2002	יוסף	חלק
ט"ו אב תשס"ד	2.8.2004	גדעון	כהן
ו' אלול תשס"ד	23.8.2004	מרים	דון יחיא
ט' אב תשס"ו	3.8.2006	מרים	בן-פורת
י"ד אב תשס"ו	8.8.2006	מורן	כהן
ט"ו אב תשס"ט	5.8.2009	צילה	כהן
ו' אלול תשע"ה	21.8.2015	יאיר	ברקאי
י"ד אב תשע"ז	6.8.2017	עמוס	גל

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

נר הזיכרון

גם נר הזיכרון

איכל עצמו לדעת.

לאט נטפו חייו

כחלב הדולף.

אורו פחוס הצל

נסוג מעל הכותל

בחשכה הותיר

רק אלם וכאב.

ספלי קפה קטנים

שותקים עצמם בזעם

ובשתיקה נוצרים

מגע שפתיך.

בסוף כל פסוק

יש נקודה.

אבן למראשותיך,

ואולי ימתקו לך

רגבי עפרך.

מירה מאיר

מי ומה באשדות

בבוקר מגייסת צוות מתנדבות נאמן (עטי אלטר, עדה לשם, מאירה עשת, גינת סלומון, אהובה שטיינברג וגם גאולה לויין מהמאוחד) להכנת ארוחת בוקר מפנקת. ולאחר ששבענו, מתכנסים להרצאה בת שעה: שאול ינאי, ברכה פונדק, ארז מילר ואופיר קיים, כבר הופיעו והרשימו, כל אחד בתחומו, ועוד היד נטויה. אבל הקרדיט כאמור לרינה פלג.

מצעד העגלות. העלמות שבתמונה הן אמהות טריות מההרחבות שלנו, שנוהגות מספר פעמים בשבוע לרדת לנהריים בצוותא בשעת בוקר מוקדמת, ונהנות מחברותא, נופים מרהיבים, ובעיקר שומרות על כושר מבצעי. כן ירבו!!!

שנים לא היה מגרש ספורט ראוי לשמו לבית הספר 'מול גלעד' המאכלס מאות תלמידים. בצוק העיתים נאלצו התלמידים לעבור את הכביש למגרש שממול (שאינן בו תאורה עד היום...) או לנדוד למגרש המרוחק באשדות איחוד, הכרוך במעבר כביש מסוכן. והנה, כפטריה אחר הגשם, צץ לו מגרש כדורסל/קט-רגל מטופח לעילא, ויפה עד להדהים שנתרם על ידי קרן 'קול קורא' של משרד החינוך בסיוע המועצה האזורית עמק הירדן. המגרש קם ביוזמת דני גלעד, מנהל בית הספר. החסרון הבולט היחיד שלו- המגרש איננו מקורה. אולי בעתיד...

כשאיחדו את המכבסה עם מחסן הבגדים הוסב שמו של המוסד ל'ענף הבגדי'. היה זה בראשיתה של ההפרטה. שנים היה המוסד הוותיק תחת סיבסוד עמוק של הקהילה, ונדמה היה שלא ניתן אחרת. בצוק העיתים, קנו אנשים מכוונות כביסה והחלו לכבס בעצמם, חוץ מכמה מפונקים ו/או בטלנים כמוני, שהעדיפו משיקולי נוחות את השיטה הישנה. המשוואה עבדה יפה: ככל שמספר הלקוחות הצטמצם, הסיבסוד העמיק בהתאמה, והממסד נאלץ, ובצדק, להעלות את מחיר הכביסה פעם אחר פעם, מה שהביא לברירה של עוד לקוחות וחוזר חלילה.

וראו זה פלא: בשנתיים האחרונות עבר 'ענף הבגדי' מהפך של ממש, כאשר הפך הפסד בסדרי גודל משמעותיים, לרווח תפעולי.

כיצד עשו זאת? ההסבר של **טלי גורן** נשמע פשוט והגיוני:

א. חיסכון בכח אדם (תמי להב ירדה לחצי משרה)

ב. הקטנת השטח התפעולי בחצי ג. מעבר למכוונות הפועלות על גז במקום על קיטור (מכוונות הקיטור הישנות נטו להתקלקל ועלויות התיקון היו מאד גבוהות) ד. חזרת לקוחות פנימיים והגדלת מספר הלקוחות החיצוניים (ללא מספר כביסה) ה. הוסף לזה חיוך ומאור פנים, וקיבלת תוצאה שכולנו מרגישים אותה בלב ובעיקר בכיס.

כבוד לצוות המחסן/מכבסה בהנהלת טלי גורן, ולהנהלת הקהילה, שהשכילו מצד אחד לשמר מוסד וותיק וחיוני, ומאידך להביא אותו לתוצאות שאיש מאיתנו לא פילל.

בלוז לחופש הגדול - אומרים על רינה פלג (מתקרבת לגיל תשעים..) שהיא פושרית לא רגילה, שהיא הכוח השקט מאחורי כל מיני יוזמות ומיזמים חברתיים ושהיא 'אימת' מגזר המזון, במובן החיובי... עכשיו נודע לנו שהיא עומדת מאחורי היוזמה של ה-'חופש הגדול לוותיקים' - יוזמה שממומשת בימים אלה בניצוחה של זוהר יחיאלי, שמדי שלישי

מי ומה - סוף

לפני כשבועיים התקיים טקס לציון 25 שנים לחתימת הסכם השלום בין ישראל לירדן. לבקשת משרד החוץ, הארוע הוצנע, והגיעו אליו כמה עשרות מוזמנים, בהם אדריכל ההסכם מהצד הישראלי, השופט בדימוס אליקים (אליוקים) רובינשטיין שפגש את עמיתו הירדני והשניים התחבקו ארוכות וסיפרו חוויות. לשיחה הצטרף עמיתנו אלי ארזי שהיה חבר בועדה המשותפת הישראלית-ירדנית ופעל רבות ליישום 'משטר מיוחד' באי נהריים. על רקע הדגלים המתנופפים ברוח, ההצהרות האופטימיות של הדוברים, והשיש הבוהק שהלוט הוסר מעליו, אי אפשר היה שלא לתהות כיצד זה בעוד 100 ימים נאלץ ככל הנראה להפרד מאדמותינו באי, מקום בו נרצחו לפני 22 שנה שבע ילדות יקרות.

בתעופה!

עלון מס' 1532
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יצא לאור ביום 23/8/19

חדר האוכל שלנו, שהיו שהספידו אותנו בטרם עת, חווה בימים אלה מהפכה של ממש: מפות צבעוניות וכיסאות נאים, ובעיקר נוחים לישיבה, עושים הבדל בין מתקן אכילה סטנדרטי, ברמה של תחזוקת שבר, לבין מתקן מזמין ומעורר תיאבון, עוד בטרם פקדת את עמדת ההגשה. **ישי יחיאלי**, האחראי למהפך מבטיח חידושים נוספים ובקרוב. אגב, את הכיסאות הישנים שיצאו משימוש, הוא מתכוון לשפץ, וגם להם צפויה עדנה מחודשת.

קייטנת 'אילון' מתקיימת אצלנו בפעם העשרים! 13 נערות ונערים הגיעו אלינו בתחילת השבוע. החברה מהנעורים המתינו להם ב'נהרא' עזרו להם להקלט ולהתארגן בחדרים ומשם היישר לפעילות מהנה ומועילה עבור כולם, שנמשכת ברציפות בוקר, ערב, לילה, עד צהרי חמישי (אמנון דואג מדי יום לדווח ולעדכן את הציבור על הפעילות). ברכות לצוות המוביל אמנון וסמדר, לקהילה שמכתיפה על עצמה את המשימה במאור פנים ובעיקר לחניכים הנפלאים על עבודת קודש בלתי נלאית.

